

han bemærkede, at det var en positiv Statsforfatning, naar man gav Minoriteten Magt til at standse Regjeringens Virksomhed, uden at man paalagde den nogen Forpligtelse til at gribe Regjeringens Taler. Herr B. Christensen fulgte ikke den til ham rettede Opfordring; han iagttog en høit ualmindelig, diplomatisk Forsigtighed; hverken han eller noget andet Medlem af Partiet udtalte sig nærmere om, hvad det var for en Veie, der skulde betænde, og medens vi have berørt Sammenligningspunkterne mellem Ministerierne i Kjøbenhavn og Turin, vil man let kunne opdage, hvori Forskjellen imellem Oppositionen i Rigsraadet og Oppositionen i det italienske Parlament bestaaer. Venstre Side i Italien har et bestemt Program, hvor dumdrigt det end er; det vil bemægtige sig Rom trods det franske Occupationscorps, sprænge Fæstningsfirkanten, erobre Venedig og jage Østerrigerne tilbage til Tyrol; men venstre Side i Rigsraadet har intet Program, den har ikke engang Mod og Mand's Hjerte til at sige, at den vil Slesvigs Incorporation trods alle Stormmagter; men derfor vil dens Opposition, hvis den isvrigt fører til noget Resultat, kun gavne høire Side, der vil Heelstaten. Men Udgifterne dertil ere, idetmindste at komme efter den foregaaede Afstemning, kun ringe; det lykkes hverken at faae Forslaget ihjel i et Udvalg eller at forhindre dets Overgang til anden Behandling, som besluttedes med 42 Stemmer mod 4, medens ni Medlemmer, blandt hvilke flere af Rigsraadets mest uvillige politiske Notabiliteter fandtes, saae sig i den ubehagelige Nødvendighed, at maatte undlade at stemme. Vi talde det en ubehagelig Nødvendighed, fordi et Medlem af en lovgivende Forjamling ved ikke at stemme siltende erklærer, at den Forhandling, han har overværet, ikke har sat ham ifaand til at have nogen Mening med Hensyn til det foreliggende Tilfælde. Men det værste ved Sagen er dog, at hvis de fire mod Forslaget stemmende Medlemmer af Mangel paa tilstrækkelig Oplysning eller af andre Grunde skulde paa et senere Stadium saae ifaand at følge det af deres ni Colleger givne Exempel, har en saa ringe Minoritet det i sin Magt, at standse den tilføjede Fællesforfatnings hele Udvikling.

Efterretningerne fra Udlandet ere kun af underordnet Betydning. Den franske Keisers Throntale, af hvilken man ventede vigtige Oplysninger med Hensyn til Italiens nærmeste Fremtid, glider let hen over de store politiske Spørgsmaal, ja omtaler endog kun Amerika for at erklære, at saalænge som de Neutrales Retigheder respecteres, vil Frankrig indskrænke sig til langselvsfulde Laster om, at Stridighederne snart maae være endte; den dvæler især ved Finantierens Tilstand og søger at berolige Publikum, „der er sat i Uro ved at erfare, at den svævende Gjæld nu er steget til 963 Millioner“.

Uagtet Keiseren kun siger, at han har forbundet sig med England og Spanien mod den samvittighedsløse, mexicanske Regjering, bestaafte dog de herhen hørende Spørgsmaal i høi Grad hele den europæiske Presse. I den senere Tid er nemlig det Rygte, at Erkehertug Maximilian af Østerrig skulde udnævnes til Konge i Mexico, som Vederlag for Venedigs Afstaaelse, gjentagne Gange bluft op, og i dette Ziebtik bringe de officielle Aviser baade i Frankrig og England atter denne Sag paa Tapetet, idet de erklære, at Cabinetterne med Glæde ville see Erkehertugens Valg og at Østerrig vil faae sig godt ved at modtage et saadant Vederlag. De tydelige Blade bekræfte, at Frankrig har tilbudt Erkehertugen Thronen, men de omtale slet ikke, at det italienske Spørgsmaal er sat i nogen Forbindelse med dette Tilbud.

I Washington bestræbe Congressens mest fanatiske Medlemmer sig for at bevæbe General Mac-Wellan Overcommandoen og forlange med Bestemthed, at deres Afgud, General Fremont, skal afløse ham. De have fordret af Krigsministeren, at han skal befale den Overcommanderende at indsende en Rapport, der kan oplyske om Grunden til Vederlaget ved Balls Bluff, hvilket Generalen af Senju til Tjenestens Tavs har negtet. Den unge Felthærses Uvirkelighed, hans conservative Tilbøjeligheder og hans bestemt udtalte Villie, kun at føre Krig for at gjenoprette Unionen, men ikke for at ophæve Slaveriet ved Hjælp af Kanoner, alt dette er tilstrækkeligt til at vække de abolitionistiske Republikaners Forbittelse; men det er dog tvivlsomt, om de vinde Seier, da de baade have Præsidenten, Udenrigsministeren og Krigsministeren imod sig. Generalen er atter ras, en stor strategisk Bevægelse forberedes, og man ventter vigtige Begivenheder paa Krigsflaadspladsen.

M.

Til Udgiiverne af „Illustreret Tidende“.

De har i Nr. 121 af Deres ærede Tidende optaget en Levnetsbeskrivelse af mig, da deri anføres nogle Ting, som angaa Andre idetmindste ligesaa meget som mig og saaledes have en historisk Betydning for Andre, saa har jeg troet at skrive en Berigtigelse af disse Par Puncter.

Der anføres, at jeg skulde have været deelsagtig i Danneversen af Juli-Ministeriet 1851, October-Ministeriet s. Aar, Januar-Ministeriet 1852 og det sidste Ministerium 1853.

Jeg har ikke havt umiddelbart med Danneversen af noget af disse Ministerier at gjøre. Om de fleste af disse Ministeriers Dannevers vidste jeg ikke Noget, førend de vare dannede. Om Breve fra mig eller Udtalelser kunne have været bragte paa Dmtale eller ere tagne under Overveelse i de Kredse hvor Ministeriernes Dannevers afgjordes, er mig ikke bekendt.

Der anføres endvidere, at jeg skal have kjendt til den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar 1852 og Fællesforfatningen af 26de Juli 1854 førend de kom for Lyset; begge Dele ere urigtige; jeg kjendte ikke til nogen af disse Foranstaltninger, førend de bleve offentliggjorte. Hvad der maaskee har givet Anledning til at opfatte Sagen anderledes er, at jeg, da de foreløbige Aftaler havde fundet Sted, som førte til den saakaldte Notabelforjamling, og Udvaldet af disse Aftaler vare blevne kendte, offentlig fremsatte Anskuelser, som gik i Retningen af Kundgjørelsen, saaledes f. Ex. i et Møde, der holdtes 1851 i Ringen i Høien, men vistnok ogsaa paa andre Steder. Da Opgaven forelaa saaledes, saa forekom det mig, at den ikke kunde gives nogen saavel sig bedre Løsning, især efter at Underhandlinger vare indledede om Enhed i Thronarvfølgen, overført paa en Green af det oidenborgske Hus (der havde jo i Ministeriet endog været Tale om en russisk Keiserprinds). Forfatningen af 26de Juli 1854 har man overført paa mig, antager jeg, fordi jeg, under Forhandlingerne i Rigsdagen om Grundlovens Indskrænkning, havde tilstundet Regjeringen til at gjøre et saadant Skridt og gjennem Pressen havde fremsat forskellige Bemærkninger om Fællesforfatningen.

Der er endnu et Punct, som jeg kunde ønske at berigtige, skjøndt det er uvæsentligt, nemlig Bidraget til Thomsens Buste, der er anført med 50 Rdl. Dette Beløb er meget høiere end mit Bidrag, det vilde ogsaa faae i et saare urimeligt Forhold til mine Indtægter; Bidraget er erlagt den 29de Januar 1861 med 12 Rdl., men da det er af en personlig Betsaffenhed og jeg ikke ønsker at komme ind paa de Ting, som kun angaae mig, har jeg kun anført det her til Vidnesbyrd om, at jeg ikke selv har givet Anledning til, at der struktes med denne Guldskeder.

Kastelsveien Nr. 18, den 24de Januar 1862.

Urbødigt

A. S. Tscherning.

Jeg takker „Illustreret Tidendes“ Redaction ret meget, at den har ladet mig gjennemløse Oberst Tschernings Skrivelse, hvilken han ligefrem maa ønske optaget i Deres ærede Blad. Og er det da min Mening, at, naar en fuldkommen troværdig historisk Person vil give en Meddelelse om en historisk Begivenhed, maa man naturligvis med Tak modtage hans Bidrag.

Jeg siger en „Meddelelse“, thi jeg kan kun for en ringe Deel sige en „Berigtigelse“. Obersten bruger rigtignok det sidste Udtryk, men han tænker naturligvis paa Folkeemeningen, som han vil berigtige; jeg tænker nærmest paa den Penne-tegning, jeg har givet, og som han kun har berigtiget i et eneste Punkt, hvilket han selv med Rette kalder „uvæsentligt“.

Jeg har nemlig ikke sagt, at han var „deelsagtig i Danneversen“ af de nævnte Ministerier, men kun, at „man vil paa staae“, han var det; — jeg har ikke sagt, at han gik i Borgen for de to omhandlede Regjerings-skridt, men kun: „det er antaget“, at han gjorde det. Obersten kan langt bedre end jeg vide, hvad han „umiddelbar“ har gjort eller ikke gjort; jeg kan seldt faa godt som han vide, hvad Almeenheden har antaget, at han har havt Deel i at gjøre; og kun om dette sidste har jeg udsagt noget. Her har jeg den fuldstændigste Ret ligeover for Obersten, men det træffer sig saa heldigt, at han ogsaa har Ret; og han maa, mener jeg, takke mig, at jeg ved min Udtalelse har sat ham ifaand til, ikke at berigtige denne Udtalelse, thi det lod han nok være med, men at berigtige Almeenhedens mindre heldige Opfattelse af hans Stilling til sig særdeles betydningsfulde Begivenheder i vort offentlige Liv.

Naar Obersten søger „Anledningen“ til, at man har tillagt ham en Deelsagtighed osv., som han maa frakende sig, undrer det mig for „Kundgjørelsens“ Vedkommende, at hans Hofmælle er glebet forbi de varme Privatmøder, som Rigsdagsmændene holdt inden Kundgjørelsens Udtalelse. Naar jeg i mit stille Sind har givet Almeenheden Ret i, hvad den antog, har idetmindste Oberstens Optraeden i hine Møder altid staaet levende for min Hofmælle.

I eet Punkt har jeg angivet Noget urigtigt, uden til Angivelsen at søie Slaggen af et Spørgsmaalsstegn. En af Oberstens Venner, ikke Obersten selv, fortalte mig nemlig i Januar Maaned isfor, at Oberst Tscherning „var den Første, som tegnede sig for halvtredstusindstyve Rdl.“ til Thomsens Buste. Jeg studiede vel ved Sammens Størrelse, men den blev gjentaget med store Eftertryk, og jeg tog nu Meddelelsen for gode Varer. Dette første jeg maaskee neppe have gjort, men da min Feil gaar ud paa at have bestiftet Obersten for at have givet 50 Rdl. istedenfor 12 — ikke det omvendte —

turde det maaskee dog være temmelig klart, at Feilen ikke har sin Grund i Ondskab.

Jeg vilde imidlertid prise min Lykke, hvis denne Feil skulde være den eneste og værste, jeg har begaaet i den omhandlede Biographi; skjøndt Obersten ikke paavijer flere, tør jeg dog neppe troe paa saa vidunderligt et Held.

Frederiksberg den 27de Jan. 1862.

Deres arbedigt forbundne

Frederik Warfod.

Musik.

— Om der end paa den musikalske Horizont er Udsigt til, at ikke saa Trængsel vilde lade sig høre i denne Vinter, vil dog vel den gamle Sætning, at „een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget“, gjentage sig her. Vi skulle derfor ikke undlade at opfordre det musikfælskende Publikum i Kjøbenhavn til ikke at lade den Leilighed, der paa Torsdag aabnes det, gaar ubenyttet bort, idet Pianisten Anton Née giver en Concert i Casino, i hvilken han foredrager Compositioner af Beethoven, Bennett, Mendelssohn, ledsagede af Orchester-Accompagnement, samt af Mozart for 2 Pianoer. Den Elegance og Smagsfuldhed, der altid har været denne Konstaner egen, vil vist ogsaa bidrage til, at han til sin forestaaende Concert vil samle en stor Tilhørerskreds.

Statistik.

— Ny-Skotland har nu en Befolkning af 330,857 Mennesker, af hvilke 294,706 ere fødte i Landet selv.

— Berlin havde efter sidste Tælling en Befolkning af 530,269 Sjæle. I 1825 angaves dens Befolkning kun at være 192,646 Sjæle.

— Efter den nylig færdigværende Tælling har Rom en Folkemængde af 194,587 Sjæle. Den geistlige Stand er naturligvis stærkt fremtrædende; Rom har 40 Biskopper, 1385 Præster, 2474 Munke, 1657 Elever i de til Geistliges Opdragelse bestemte Skoler, 2032 Nonner og 2613 Elever i Klostre og Asyl for forældreløse Børn. — I Aaret 1824 havde Rom kun 138,510 Indbyggere, af hvilke 4824 horte til Geistligheden.

— Efter den nylig udkomne Beretning om Folketællingen iaar i det britiske Rige have England og Wales en Befolkning af 20,061,725 Sjæle, forøget med 2,134,116 siden 1851; Skotland 3,061,117, forøget med 2,888,742; og de mindre Lær om England 143,779, ligeledes forøget med 653 i det nævnte Tidrum. Irlands Folkemængde 5,764,543 Sjæle er derimod formindsket med 787,842, hvilket alene maa tilskrives Udvandringen, eftersom 1,230,986 Personer have forladt den i de sidstforløbne ti Aar. Det forenede Kongeriges hele Befolkning er 29,031,164 Sjæle, i hvilket Tal dog ikke er indbefattet den udenfor Landet anvendte Deel af Hæren, ei heller den Deel af Flaadens og Handelsmarinens Mandskab, som er til søs.

Technik.

— En fransk Ingenieur Bazin har opfundet et meget simpelt Redskab, bestemt til at tilveiebringe Forbindelse mellem de Reisende i Jernbanevognene og Jørerne. Redskabet er dannet som en Tromle, aaben for Enderne; i dens Mitte er anbragt en Arel, besat med sex Binger, hvilken Arel staaer i Forbindelse med en Hammer, der, naar den bliver sat i Bevægelse, banker løs paa en Kloffe. Under almindelige Forhold holdes hele Redskabet, som staaer ovenpaa Vaggonen, i Hvile ved en Stopper, men kommer der noget Uheld paa i Vognen, kunne de Reisende, ved en Snor, som gaar op til Stopperen, trække denne fra; Luften sætter da strax Bingerne i Bevægelse og disse meddele sig til Hammeren, som ved sin forfattede Banker paa Kloffen hidfælder Jørerne. Ved Reiserens Afreise fra Compiegne i Decbr. s. A. undersøgte han Redskabet, som var opstillet der paa Bauegaarden, paa det nævnte og erklærede Opfinderen, at det havde vundet hans Tilfredshed.

Blandinger.

— Tidene forandre sig! I Aaret 1524 lod Hertug Georg af Sachsen fuldbyrde en Heiretelse paa Voghandler Herzott i Leipzig, fordi denne havde selgt en Bibel. Paa en anden Voghandler bleve Linene udfukne. For Liebticket gives der 5000 Selskaber til Uddelelse af Bibles blandt Christne og Bedninger. Efter „Kirchliche Anzeiger“ er der 32 Millioner Bibles i 200 Sprog, medens der ved Aarhundredets Begyndelse kun fandtes 4 Millioner i 30 Sprog.

— I Tvedestelen ved Beverloo i Belgien fandt der for nogle Dage siden en Duell Sted mellem en russisk Officer og den belgiske Capitain Dupré, fordi førstnævnte havde tilladt sig nogle nedsettende Ytringer om den belgiske Armee. Først stod Rusieren og knuste ved Skuddet Capitain Duprés høire Haand; derpaa tog denne med skoldklødighed Pistolen i sin venstre Haand og skød Rusieren en Kugle midt i gjennem Hovedet, saa at han sank død omkuld.

— Det tydske illustrerede Blad „die Glocke“ beretter i sit Nr. 158, at Lovetammeren Mundsbaden i Hamborg fra Danmarks Konge har modtaget den danske Medalje „for Tapperhed“, der, som bekendt, ikke eksisterer.